

.

LIBRIČ ČETVAARTI

PUKA BIN DA NE REČIIN

*Ovde bi tukaalo čãgod napiisati
(o toomu zãč bin puka da ne rečiin)!*

NĀSLOVI VA LIBRIČU ČETVAARTOMU¹.

Dvii priiče

Nāš jarušič/ 7

Od istee maatere 9

XXX

AAA 17

¹**Pojašnjenje o pravopisanju:** Glasi zapisani slovima “ā” i “ō” su samoglasnici - redom tzv. zatvoreno (muklo) “a” i zatvoreno (muklo) “o”. *Nisu dvoglasnici!* (I “ā” i “ō” su, po sebi, malo duži od “a” i “o” redom.) Glas zapisan slovom “q” zamjenjuje standardno “ć”. (U čakavščini je znatno “mekši” nego u štokavštini.) Dvostruko napisan samoglasnik je dug. Podcrtano slovo (samoglasnik) označuje glavni (jedincati težinski) naglasak u višeslogovnoj rieči. Suglasnik s točkom izpod sebe jedva se čuje ili se, često, ne izgovara.

DVII PRIIČE
(krátka i šaljiva ter maalo dužja i ozbiljna)

Pripoviidaat'
mi ne gree,
bo tuk_o bin,
a ne m_orin
reč_l sve.

²NĀŠ JARUŠĪÇ

(Istīnīta priiĉa o jarušiĉu kakovoga nii biilo nīti ĉe ga više bīti)

Kaĉ se je toov jānjĉiĉ/bii zkotii, maati-ovca ga je, jaadnoga, bandunaala, pā ga je nāš otāc vazee i doma donesa ter ga na ĉuĉicu odhrānii. Tako se je uun, onako kaaržljav i žgoljav, istešo liipo rekuperō i čvaarsto naanoge stō. Otāc ga je maalo doma daržō, maalo k ovčan peljō, da s njimi gree, pā da beštija oĉuuti kā je njeezina varsta. Ali se mālomu jānjĉiĉu nii dālo dugo s ovcaami bīti nīti s ostālimi jānjĉicimi skakuĉaati. Uun bi se svaaki put tee jigree baarzo štufo, pā bi se fermō i naazad okreenuu ter se vapuutii k naašoj kuĉ. Dooša bi do vrāāt i ĉeka oĉemo li mu jih otvoriti da more nuutra leĉ. A kaĉ bi čuu oli vidi da gree otāc, odmah bi se skoĉii i k njemu poteka ter stō uz njega kakoli pasiĉ. Sviit je to gljeda i ĉudi se: Ma, kakoov je toov jānjĉiĉ i ĉa ĉe od njega bīti!

Jā ĉu van poviiiti sāmō trii (maalo doslikane) od njega štoorije, a vii potlen rec'te ĉa van se ĉinii - kakoov je toov Boožji stvor bii.

Kanĉoolica paarva.

Veĉ je bii maalo nareesa i rožĉiĉ mu probili - prāvi jaanjac. Otāc je u Dubāškomu plii taarsje, a ovce su zvānka, saz'jaapar Kljuna, pāsle - sāmē i prooste, brez speenj, i nāš jānjĉiĉ (kii je vaasda proost bii) s njimi. Kaĉ je svaršii posōl, pognō jih je priko Pāndjerovice i Slaatin do Žaliĉa, a unda une sāmē znaaju kaĉ jin je doba za do vosika doojti.

Gajeta je biila za muliĉun u Slaatinah. Odveezō ju je, ukarcō se, povuuka skaalu i diga sidro. Unda je šō opuutiti motor i, sāmō ĉa nii manicu zavartii, pogljeda je priko karmee. Kad, vee ĉuda Boožjega! Plaava njigoov jaanjac ko pasiĉ - s kraaja prama gajeti. Ĉa ĉeš saad!? I nii biilo druge nego ga grampaati i na gajetu inbarkaati, jer se nikako nii dō na krāj tornaati. A unda se je na gajeti sāmō pār puuti stresa da mu moore z vune zleti, počeka je da otāc opuuti motor, pā mu se je prikuštō na karmici ko da se niš nii dogodilo.

I, takor se je liipo ko gospodiin doveza va gajeti do riive u selu, a unda s naašin oĉun - nogu uz nogu - doma. Ĉeljad gljeda i ne more sebi doojti.

Kanĉoolica druga.

Saad je veĉ bii jarušiĉ/s liipimi, ne velimi rozimi. Biilo je doba kaĉ se ovce tiraju (ĉepiivaju), pā je i njega too stānje biilo maalo obuzeelo. A jaruusi se taad mejuuse baš i ne podnosu. Ĉōsto se zaleĉivajuu jedōn na drugoga i jāko s glāvaami i rozimi truupaju, da se pokāže kii je

jačji. I takor se je jedon veli jaruuh bii zaletii kuntra njemu. A kađ su doteekli bliizu jedon drugoga, naš ti jarušič nâglo kljâkne na priidnje noge i potuuli glâvu, a junačina poleti priko njega. I baš va toomu čaasu náš mâli tarzne s glâvoon na gori i pogodi veloga u tarbuh takor da se je 'voov nikolikor puuti pritumbalo po skaljivoj ledini. Unda se je diga i otreesajuč pobiga ča. Poslin tooga se nijedan jaruuh nii usuudii truupaati s naašin jarušičun.

Ma di je i od kooga takovu furbariju moga naučiti?!

Kančoolica treta.

Jâ san tiih godišč/več bii šo u Grâd na skule. Vezu (vapor, på liipi i komodni novi motorni brood) smo imaali svaaki dâ, osin u nedilju, ali zârôn - na četire oli peet uuri zjuutra, a kolo dviih popoodne - naazad. I takor se jednooga juutra otâc raano zstô za poojti u Grâd. Biiilo je ziimsko doba i do svanuča još pār uur. Parič se je, učinii biljet i desetâk menuuti prija parteence se ukarcô. Pâr menuuti poslin imô je ča čuti i viiti. Loštrômo mu je poviidô da je 'vako biiilo:

Uun da je pasô kruz kanižele, prigljeda ukarcânu robu, vižitô cime i pajeti i dooša do vrâat i skaale za na brood. Kađ unde, nasriđ skaale, jedva s broda maalo osviitljena, stojii na sve četire rogaata spodoba - fišo va njega gljeda, mučii i ne miče se.

“Misli san da če mi saardce kolpaati oli ču, nâjmaanje, ofamaati.” - priznô je loštrômo. Kađ je zeeru sebi dooša, okurâžii se je i, takobože strogo, zapiitô:

“Spodobô rogaata, pokâži biljet! Di ti je biljet? Paarvo kuupi biljet på se unda doojdi na brood ukarcaati!”

A náš jarušič, jer to je uun bii, sâmo ga je mîlo pogljeda i dâ puuta zâzva: “Bee - beee! Bee- beee!”

Sriča da ga je náš otâc odmah čuu i pripoznô. Za čaas je zletii z goornjega saluuna: “Ne boojte se! Ne straaš'te se! To je náš pitomi jarušič, ča vaasda i svukuder za'vnoo gree.”

Pâ ga je sa skaale doma popeljô i poslin se sâm na brood tornô. .

Jerbo, ča ne, biiilo bi maalo prikoviše da se paržeenca od čovika (kakova je bii náš otâc) prošeeče s jarušičun va Grâdu po Kalelârgi på unda sede u *Kurnaata*, zvânka na riivi, i urdinâ obed za dvojicu, točnije: dvii obilaate pijatônce - jednu za vegetari-jân(j)ca!

³OD ISTEE MAATERE

(Istinita pripovist, koju bi tukaalo uprizoriti - po njooj žiivi slikokaz načiniti)

Va mālomu selu na velomu školju rodila maater dvā siina (i trii hčere - ke za ovu pripovist nii'su toliko važne). Jednako jih odgōjaala, jednako učila: *Boga se bojaati - ljuudi poštiivaati, nikon ne odmōč - slaabomu pomoč, svooj kruh priskarbīti - doma se vrātiti!*

Kađ mu je vriime doošlo, stariji braat se je oženii, rodii mu se je siin, a uun (ko i mnozi iini) za posluun šō va Merike. Dobro se je snāša, baarzo jazik naučii, vriidno i neumoorno rādii, liipi šooldi činii i doma slō.

A unda je va oviih kraajih na velo zaraatilo, a glāva od fameje, otāc, je umar. Kađ je mlaadji braat prispīi za voojsku, pri kraaju tooga raata, diiglo ga je, pā je murō na froontu poojti. Žiiv se je zdrāv tornō - Bogu fāla! Jediino se je užō potuužiti da na jedno uho slabije čuje, jerbo da se je bii nāša maašo bliizu kađ je kanuun opālīi.

Ni dvā godiščā poslin tooga, a deset godišč od kaad je stariji braat bii šō va Merike, eto njega z Merik doma, na maalo više od dvā godiščā, pā je fameja jopet za krātko vriime biila zaajedno. Taad se je starijemu braatu rodii drugi siin, pā i tretji (kii je baarzo po rodjeenju umar), a uun se je potlen tooga va Merike na posōl tornō i doma šooldi slō.

U to se je doba i mlaadji braat bii oženii, i trii hčere reedun dobi. Poča je i nič zarađivaati navigaajuč. I nii dugo proošlo, a njigoov brood se je nāša va merikānskomu poortu, ali murnāri nii'su smili s broda na krāj. Biilo je to peet godišč/poklen se je stariji braat bii tornō va Merike. Mlaadji braat je več bii nakānii, a taad je odluučii, da čē ostaati va Merikah - pā ča bude da bude. Čeka je nooč/i kađ se je dobro škuurilo, skočii je s broda u moore i doplaava do kraaja. Ča je potlen, kruz više od šeest miseeci, s njiin biilo, niko odstran njega (a uun o toomu nii htii govoriti) ne znā točno. Njigovi doma, a i stariji braat, več su mislili da je nider nastrādō i da ga nikad više nee čē viiti.

A unda, jednooga dāna, eto merikānske pulicije starijemu braatu kuc-kuc na vrāta i govoru mu da se niki mlaadji strānāac pozīiva na njega i tvardii da mu je uun braat. A ča je biilo: Mlaadjega braata je, nider daleko od grāda kade je bii s broda 'nako pobiga, pulicija slučajno čapaala - kakor strānca brez valjānih dokumeentov, jaadnoga i nevooljnoga, ter ga klāla na popis oniih koji se imaaju z Merik izagnaati - 'naamo zdookle su doošli. A uun jin je taad reka da se je zgubii i da va Merikah imā braata - tooga i tooga, i di saad braat žiivii.

Kađ je stariji braat sve to od pulicije čuu, i potvardii da toov čovik jee njigoov mlaadji braat, piitō jih je more li ikakor njigoov braat va Merikah ostaati. More, odgovorili su mu, ma za to uun (kakor merikānski daržāvljani) triba daati za braata pismeno jāmstvo i platiti jamčeviinu (veli šooldi!), a unda zaiskaati rādnū dopustnicu (“zelenu kārtn”) da bi smii posōl dobīti. I sve je to stariji braat učinii za mlaadjega, ter ga je k sebi dopeljō, pā je mlaadji braat ostō s njiin va Merikah.

A sāmō maalo prija tooga, stariji braat je bii čvarsto nakānii za svoju fameju novu kučū ugraditi. Bo, biilo jih je puno, uun je liipi šooldi činii, a stariji siin je učii za maranguuna, pā bi moga svas posōl (nājskupljil!) s driivun sām učiniti - jediino mu triba gruubu darvenu grāđu i lenjām nabaaviti. Zāto je stariji braat još više rādii i sparenjō.

Ali kakor nevolja ne dohodi sāmā, mlaadji braat se je bii odmah (čiin mu je stariji braat sreedii dokumeenti) na stuumku teežko razbolii. Murō je va špitāl poojti i operacijuun učiniti. Uzpili su ga, Bogu fāla!, škapulaati, pā je i prizdraavi, ma nīkad više nii smii, a nii ni moga, niš teežko rāditi. A, dakakor, svas trošak za špitāl, likārī i medicīnu platii mu je stariji braat - kii je vazee još jedōn posōl (od kooga je, s vrimenun, jāko ruvinō brunkiite). Mlaadji braat se je doma oporāvljō i kuha za njiih dvojicu. I taad se je dogodilo nič ča ō se pokāzaati, kakor ōemo poslin viiti, sudbiinskin za dogōdjanje u dalekooj buduuchooosti.

Nova kuča se u selu počala graditi, stariji braat je rādii priko svaake mire, a mlaadji braat, kii se je oporāvljō, redovito je hodii na pooštu i fameji šooldi slō. I, za niti dvā godiisča, kuča se je ugradila - vela prizeemnica s peet kaamar i, taad mudeernon, kuhinjon, i s visokin krovuun. Tooga je godiisča biila nājžešča ziima u sviih sto godišč - ceeli njihooov škoolj je dugo pod sniiguun bii. Taad je stariji braat po drugi put (’vooga puta - poslin maalo više od sedan godišč) doma dooša - da za krātko vriime jopet bude uz ženu, dițcu i fameju - stāru maater i sestre, i da vidi novu kuču. Kađ je kuču vidi - ’nako velu i liipu, ali baasu, i dobro ju prigljednā, odluučii je na pod ju diignuti. Baarzo se je jopet tornō va Merike, još je jačje zaape i više sparenjō. I, kakor je bii odluučii, takor se je kuča odmah počala na pod dizati.

A mlaadji braat, kađ se je maalo bolje rekuperō, nāša je posōl va kuhinji u nikomu hotelu (o toomu je čōsto govoriil!). Ma, i daalje je uun fameji priko poošte slō braatovi šooldi - za grādnju i živiljeenje. Za nepuna trii godiisča, eto i kuče na pod - nājveča i nājlipja u celomu selu - s mudeernon kuhinjon i jedanaajest kaamar, i s visokin šufitun za, mogučē, još jedōn veli stōn. K toomu, s velon gustēernon pod širokin dvoorun, kundotun zvānka i dvā vaartla uz njuu. Pri kraaju

od vrimena tee vele grādnjee, mlaadji braat je bii poča nič bolju plāču priimaati pā je starijemu braatu pridodō maalo šooldov za kuču, takor da bi bar smii fameji reč da je i uun zeeru pomoga. Stariji braat je to više puti spomeenu - poklen je va peensiju šō i doma se tornō. A i to da mu je obečō (zāto ča je dō kolikor je taad moga) jednuu kaamaru sāmo za njega ostaaviti.

Stariji siin starijega braata se je bii ožeenii dok se je kuča na pod dizala. I broojna dičca su se počala rādjaati. A, umarle su mu naana i, od opakee bolesti, maati - žena starijega braata. Godišče poslin, i mlaadjemu braatu je žena umarla - Boog jih, sviih, pomiluj! Da bude još težje, učinii je i drugi veli raat. Va stāromu kraaju stānje je biilo strahotno i teežko, a ni pār godišč po raatu nii, za velu večinu, puno bolje biilo. Braača su za sve to vriime va Merikah rādila (zaajedno su žiivili va svojoj kuči u nājvečemu grādu) i paketi doma slaala - kakor i kolikor je koji moga.

Dvā godišča poklen je drugi raat svaršii, mlaadji braat je odlučii doma za'sve doojti. Va Merikah je bii učinii jedva dvaajset godišč, a nikolikor maanje od toliko je taamo rādii. Dobi je skroomnu peensiju i tornō se va stāri krāj. Novu kuču nikad prija nii bii vidi i jāko mu se je dopaala. Vazee je zā'se jednu kaamaru na podu (po obečanju od starijega braata), sve je svoje stvāri vā'nju klō, va njooj je i spō i pod kljuučuun ju daržō. Niko iini, osin njigovih hčeer, nii smii va njuu uliizti. A unda su se i njigove hčere počale udāvaati i poudaale se, baarzo, jedna za drugon - sve trii. I takor je uun ostō "sām va svojoj kaamari". Ali se je, istešo, gospodārii - kakoli nājstarija mužkā glāva u kuči. Ma nii hotii niš rāditi - jer da ne more, niti smii. (Na selu je vaavik posla pā nii baš liipo viiti čovika, još va snāzi, da šktivā rabotu!) A kad bi z Merik dooša paket od starijega braata, uun bi ga pridiga, va svoju kaamaru ponesa, otvorii ga i pritresa. Potlen bi ga otvorenoga va kuhinju na stool donesa. Ča bi z njega bii znee i nā'stran klō, nikomu ne bi reka. A niko ga od fameje ni nii hotii o toomu piitaati.

Peet godišč poslin njega, a nakon četardeseet i dvā godišča od kad je paarvi put z'doma šō, i stariji braat se je za'sve doma, va stāri krāj, tornō. Dobi je velu peensiju, a i njigoov stariji siin je nāša posōl u selu (privatna marangunija nii moogla obstaati!), pā je ceela broojna fameja moogla brez siromāščne žiiviti i pomaalo prosperaati. Njigoov mlaadji siin je šō rāditi i žiiviti va grād, i unde se je oženii, a otāc mu je vele pripomoga da kuupi particelu i ugrādi kuču za svoju mlādu fameju. Tako je njigoov stariji siin (maranguun i ribar) s broojnon famejon ostō na selu žiiviti s otcun, bārbon i tetaami.

Nakon nikoga vrimenta, mlaadji braat je šo žiiviti s hčeroon i zetun u grădu. Povrimeno bi dohodij va selo, a i uni s njiin (pogotovo leti). "Njigova kaamara" ga je uvik čekala - niko vâ'nju nii zalaazi (ni stariji braat), a ostâli bi se, 'ko je tribalo, taad maalo stisli. I takor je proošlo deseetâk godišč. A unda je, jednooga ziimskoga dâna, neputa z grăda (hč mlaadjega braata) poozvala svoju tetu (jediinu kâ je još biila žiiva) da doojde maalo k njimi va grăd. stâroj teti se baš i nii dâlo poojti - ceeli život se nii z sela mākla, pā ju je stariji braat nagovârō da neka gree i zeeru se odmaakne od sela, da vidi kakor se va grădu žiivji i da bude maalo s mlaadjin braatun. I tako je unā šla na mīsec-dvā k njimi u grăd.

Kađ se je doma tornaala, svi su po njooj odmaħ oçutuli-nasluutili da se je va grădu nič privážno muraalo dogoditi. Z početakā nii htīla niš reč. A unda je, nakon pār dâan, sva va suzah, otvorila duušu. A ča je biilo: Mlaadji braat je nakānii, pā po sestri poručuje starijemu braatu, da bi uun hotii sve stōnje i imānje s njiin podeliti - ter se od svojee fameje odeliti. I to: sve kučē i kučce po polak, a zemlju - dvii tretiine njemu, a jedna tretiina starijemu braatu. Jerbo da sestra imā prāvo sâmo ma zemlju, a buduuč da nji'ma potoomstva i da čē unā odsele s njimi va grădu žiiviti, nājbolje je da se unāprid odrečee svooga deela u njihovu koriist.

Na te su riichi svi okol' stola pār menuuti zamukli - nii'su moogli sebi doojti. Saad jin se je razsvanulo zač su tetu biili zvāli u grăd s njimi stāti. A unda je stariji siin starijega braata reka da kađ več njigoov bārba oče deliitvu neka mu bude - po zākōnu. Sâmo - na trii deeli (jednaki) smii se deliti zaajedniška stariina - kuu su nasleedili (pā kii oče koomu čā ostaaviti - na njemu je), a ono ča su uni steekli - znā se kii je i koliko platii, kuupii oli učinii, pā se unda znā i ča je i koliko je česa čigovo. Stariji braat nii reka nii riichi - mučō je i pridā'se va prāzno gljeda - a unda se je zstō i pomaalo, pognuutee glāvee, šō na postilju.

Ali mlaadji braat je bii tvaardo zaape da se nova kuča imā mej'njimi, braačōn, podeliti i prigraditi (svaakomu svoje), pā je tuužii starijega braata ča mu ne pušča njigovo. I takor su dospili na suud. Na suudu je svaak' svoje reka: Mlaadji braat:

- da je zaajedno sa starijin braatun dugo žiivji i rādii va Merikah;
- da su slaali paketi za fameju i šooldi da se ugrādi nova kuča;
- da se ne more baš točno znaati kii je ča i koliko poslō;
- da je tā kuča sâmo njigova i braatova - i drugo ničigova - jer da su uni (od fameje doma) ki su ju gradili - u njooj i stanovaali;

A stariji braat:

- da su uni, braača, dugo zaaajedno va Merikah žiivili, ma da nii'su jednako rādili;
- da je uun va Merike dooša i poča rāditi, i dobro zarađiivaati, sedavnaajest godišć/prija braata;
- da se je mlaadji braat, čiin je taamo k njemu dooša, bii teežko razbolii, da je skuupi operacijuun učinii i da se je od tooga potlen u njega pomaalo oporāvljō, kuha za njiih i na pooštu hodii, a uun sām da je dvā posla rādii - jedōn redoviti i drugi nikolikor uur krač, ali vele teežki (po noč va jaceeri);
- da su bolest i operacijuun biili rāzlog zāč mlaadji braat nii moga (niti je smii!) čā teežje rabotati, pa da se je zaposlii (i to mu je biilo jediino zapošljeenje!) va hoteelskoj kuhinji, ča je bii mižeerno plāčeni posōl;
- da je mlaadji braat tekar bii poča rāditi kađ se je nova kuča počala graditi, i da nii dō (a nii ni imō) ni ceenta za novu prizeemnicu;
- da mu je nikolikor godišć/potlen, pri kraaju ceele grādnjee, mlaadji braat dō zeericu šoollov (za nič baarzo dovaršiti), a uun da mu je obečō jednuu kaamaru (sāmo za njega) kađ bude va peensiji - ota ga kaamara i saad čeka;
- da bi na kuču triba (osin njega) imaati prāvo njigoov stariji siin jerbo da je uun na kuč učinii i postaavi sve ča je od driiva (kroov, podi, štuķeti, skaale, vrāta, duuple funceestre, škuure i škurete, ōrmaruuni, krediince, škabeliini, postilje, stoli, katriide, bānci i ča još sve ne) - a too je unda bii, a i saad je, nājskuplji posōl.;

Kađ je uun svaršii sve to nabrōjaati, činilo se je da suudcu nee čē biti teežko prisuuditi. A unda se je mlaadji braat diga i zamaaha s nikin snopičun od stāre kartušine, govoreeč:

“A ča je ovoo!” - ter ga sviin pokāzō.

Biile su too poštānske uplatnice - potvarde o z Merik poslānih šoollih za vriime dok se je kuča gradila. I na svaakoj od njiih je piisaalo -

- ime mlaadjega braata!

Takoov “materijāl̄ni dookaz” suud nii moga zanemāriti. Zālud je stariji braat tvardii da su sve to biili njigovi šoolli, ča jih je mlaadji braat bii sāmo inpoštiivō,ter da se sve ča je reka more va Merikah piitaati i potvarditi. Ali, “too se suuda ne tiiče - too nii njigoov posōl”. I prisuudii je: svaakomu braatu polovica od kučē.

Tooga su dāna za starijega braata umarle istina i prāvda. Ali, ča mu je nājteže paalo: umar je taad i njigoov mlaadji braat, kojeemu je, va nevoljah, toliko skaarbne ljubaavi bii pruži.

Povuuka se je vā'se, nestaala je njigova šaljivost, više za niš nii haaja, pustii je da vriime uz njega pasiiva i čeka svooj krāj. U podeeljenoj kuč je uun murō od kaamare učiniti kuhinju i hoodnik, nova vrāta probiti

i drugi diimljak ugraditi, a ostô je i brez dvoora i veċega vaartla. Ma nikad se nikomu nii požaali niti je spomiinjô mlaadjega braata.

Sestra je ostaala na selu s njiin žiiviti, a svooj deel od stariinee je ostaavila njigovomu starijemu siinu i najstarijemu vnuku.

Kađ je poslin nikolikor godišċ/ stariji braat bii na smaartnoj postilji, ma zdraave paameti, doošla mu je sestra reċi da jin je mlaadjji braat poruuċii da bi želii k njemu doojti i s njiin se pomiiriti, uun ju je sâmo žaalostno pogljeda i na drugu strân se okreenuu. Njemu je braat umar prija njega, a s martviin se više pomiiriti ne moreš - sâmo, moguuċe, prošċeenje. Pâr dâan poslin tooga je umar. Boog ga pomiluj!

A mlaadjji braat je požiivii dugo i, dokle je moga, dohodii je leti va “svoju polovicu” od kuċe. Umar je va svoomu stootomu godiisċu. I njega Boog pomiluj!

Ča je i kako je saad s braaċon gori - prisuđuje Suudâc kojeemu se niš ne more zatâjiti.

Na kraaju, murân reċi da san dugo, pridugo, muċô i tarpii slušajuuċi svakakove lâži i zmišljotine o tooj dvojici braaċe i “njihovoj” kuċi. Više nii’sôn moga zdaržaati - bii bin puka da van sve ’vo nii’sôn zpripovidi. A tii, štioċe drâgi, ’ko ti je teežko vô’vo poverovati, razpiitaj se i propiitaj (ovde i va Merikah) jee li ovoo ča san napiisô istina oli nii!

XXX

AAA